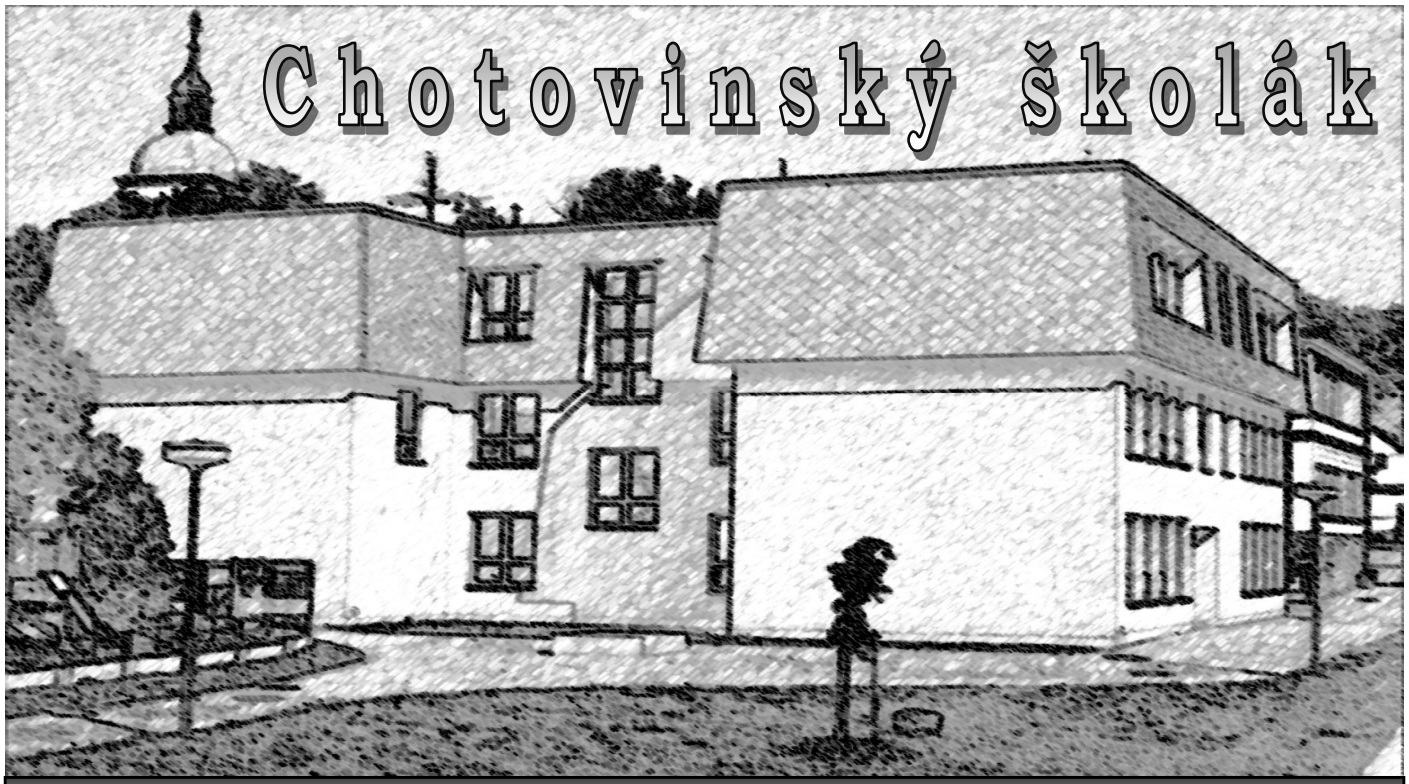
Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 2 ROČNÍK 2018/2019

Říjnové okénko ředitele

V říjnu začínají přípravy dalšího kalendářního roku. Do výkazů se vyplňují počty dětí ve škole a podle těchto počtů škola obdrží od státu peníze na platy a obec peníze na provoz školy. K 30. září jsme vykázali 213 žáků školy (loni 223) v 10 třídách a 95 dětí školky (loni 98) ve 4 třídách. Účetně jsme uzavřeli 3. čtvrtletí, provedli inventuru čerpání a nástin čerpání pro zbytek školního roku. Začali pracovat na rozpočtu pro příští rok. Předsedkyni Školské rady jsme předali Výroční zprávu za rok 2017/18.

V MŠ proběhlo setkávání rodičů třídy v rámci tematicky zaměřeného odpoledne. V rámci obecních oslav stého výročí založení republiky byl v MŠ den otevřených dveří, kde si zájemci mohli prohlédnout rekonstruované prostory mateřské školy. V měsíci říjnu podali rodiče 4 dětí žádost o přijetí do MŠ a zbývají již jen poslední volná místa do naplnění 100 % kapacity školky.

I ve škole jsme si připomněli sto let od vzniku republiky formou zaměření výuky v rámci některých předmětů. Dále kromě klasického vyučování proběhly preventivní programy pro nejstarší žáky. Ti měli také možnost navštívit burzu středních škol v Táboře a tam získat informace o studiu na všech středních školách Táborska. V rámci volby povolání vybraní žáci 8. a 9. třídy navštívili během dopoledne Střední školu spojů a informatiky v Táboře, kde si v rámci připraveného programu vyzkoušeli práci v hodině ve dvou předmětech odborného zaměření. S touto školou spolupracujeme i na technickém kroužku, který její učitelé vedou na naší škole. Zvolení zástupci Malé školské rady zvolili své vedení na ustavující schůzi. Školní družina uskutečnila kromě tematicky zaměřených programů i sobotní výlety.

Před zimou dokončujeme za pomoci místních firem údržbu a opravy budov a pozemků v péči školy tak, abychom zimu přečkali bez obtíží. Kontroluje se stav střech, okapů, oken, dveří, kotlů, komínů apod. Některé závady odhalí i pravidelné revizní kontroly.

Děkujeme místní organizaci Českého zahrádkářského svazu za sponzorský dar, který jsme od nich obdrželi po tradiční podzimní výstavě.

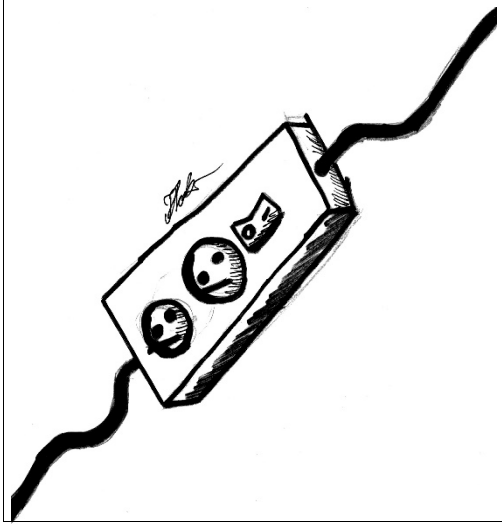
Petr Havlík – ředitel školy

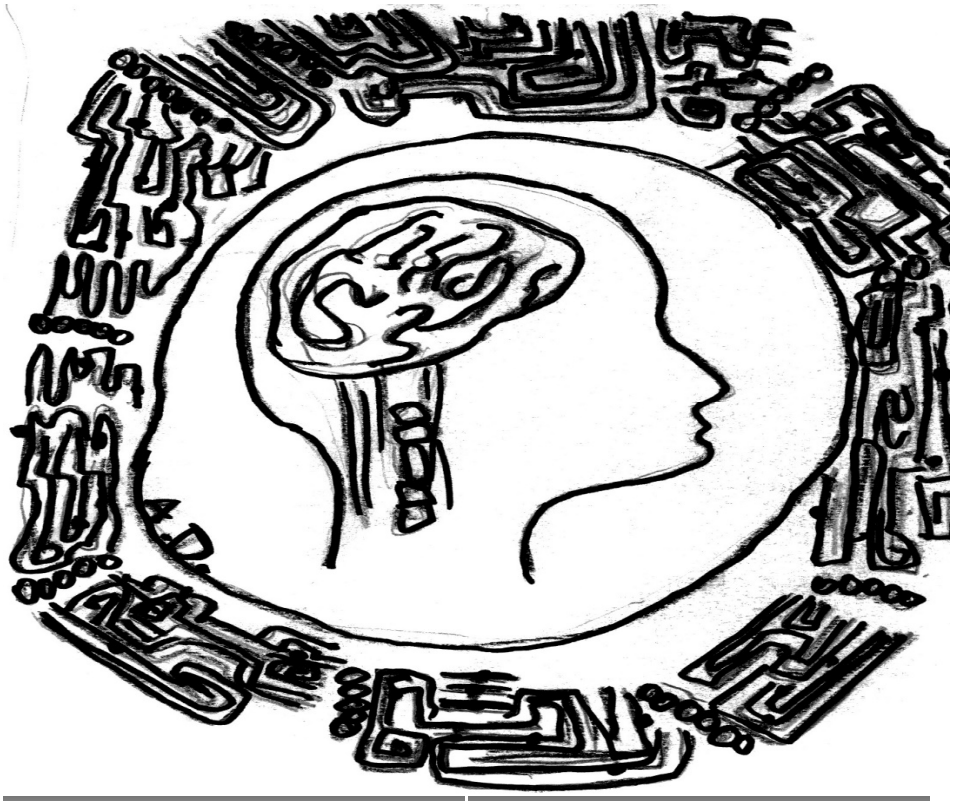

Čteme rádi!

Marie je dívkou, která vyrůstala v sirotčinci. Přišla pracovat do bohaté průmyslnické rodiny Melzerových v Augsburgu. Začátky měla těžké, ale nakonec se stane komornou slečny Kathariny. Ostatní služebnictvo ji začíná nenávidět. Také starý pan Melzer ji nemá rád. Její situaci ještě zkomplikuje vztah s Paulem, nejmladším mužem z rodu Melzerů, který se jí začne dvořit. Z Marie a Kathariny se nakonec stanou dobré přítelkyně. A jak dalece se spřátelí s Paulem, to už prozrazovat nebudu. Raději si přečtěte román Panský dům od Anne Jacobsové. Dozvíte se něco o životě lidí z první poloviny 20. století. Děj podle mě není nijak přikrášlen. Z příběhu jasně vyplývá, že srdci člověk neporučí a že z lásky děláme často špatná, bláznivá, možná i hloupá rozhodnutí. Také jsem se poučila v tom, že na lidi se nemá člověk dívat skrze jejich prostředky, ale hledět na to, jací jsou uvnitř. Na Marii obdivuji její životní sílu, odvahu a pracovitost. Knížku si přečtěte, protože říká, že nikdy nemůžeme tušit, co na nás čeká a jakou událostí se může náš život převratně změnit. Ale i tak jsou všechny okamžiky a události pro nás důležité. Doporučila bych ji také proto, že i přes různé zvraty a překážky končí šťastně.

Barbora Žilková

Jen pro kluky?

Každé pondělí mi nový technický kroužek u nás ve škole umožňuje ověřit si své znalosti v oblasti elektrotechniky. Jednou za čtrnáct dní sem jezdí pan Jalovecký ze SŠ spojů a informatiky z Tábora a celé dvě hodiny se nám věnuje. Jindy přichází pan Slanec, který je z Chotovin, a také se nám plně věnuje. Oba jsou sympatičtí a také chápaví a trpěliví, když nám musí něco dlouze vysvětlovat. Zatím zkoušíme jednoduché obvody ze stavebnice Boffin. Podle návodů vytváříme třeba sirény, větráčky, hrajeme válečné bitvy nebo posloucháme rádio. Baví nás to, hlavně když naděláme hodně hluku například tou sirénou. Časem ale budeme dělat i jiné věci. Chodí nás tam jenom pár, kolem osmi, takže je čas na všechny a stíhá se všechno vysvětlit. Sice jsem tam jediná holka, ale nijak mi to nevadí, protože mě to tam zatím baví. Rozhodně je to dobrá zkušenost a zjistíme, zda by nás nebavilo věnovat se elektrotechnice i nadále a třeba se tím jednou dobře živit.

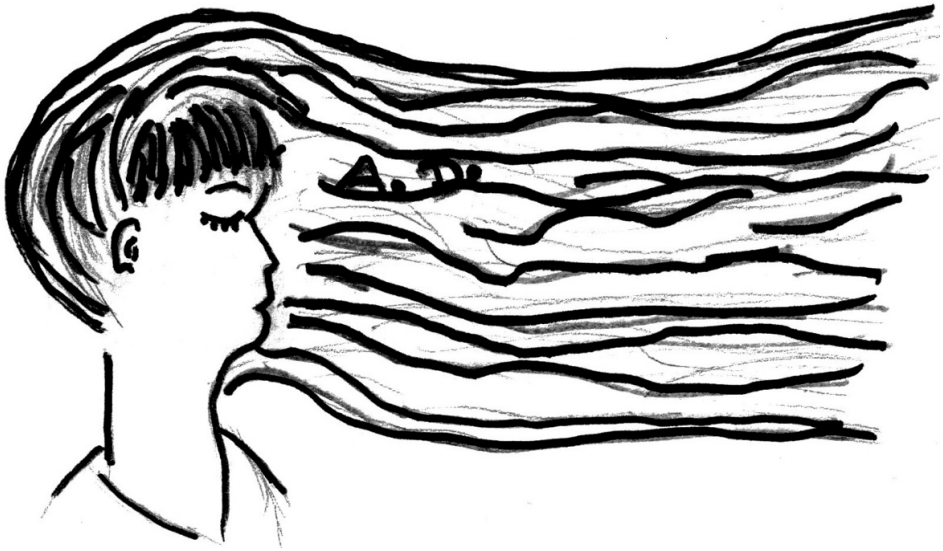
Jitka Pavlíčková

Den na Spojích

Ve středu 10. října jsem se spolu se svými spolužáky z deváté a osmé třídy podíval na Střední školu spojů a informatiky v Táboře. Učitelé pro nás v rámci projektu spolupráce s naší školou připravili docela pestrý program, tudíž nebylo času nazbyt. Nejdříve jsme se rozdělili na dvě skupiny a ujali se nás přidělení vedoucí. Moje skupina šla nejdříve na 3D modelování a tisk. Zde jsme si mohli vyzkoušet, jak se tvarují různá tělesa ve speciálním počítačovém programu a jak funguje 3D tiskárna. Poté jsme si šli stavět z elektronické stavebnice. To nás všechny bavilo nejvíce. Třešničkou na dortu bylo pozvání na oběd do zdejší školní jídelny, který většině z nás moc chutnal. Z časových důvodů jsme toho více nestihli, což nás mrzelo. Obě skupiny si nevyzkoušely stejné věci, a proto jsme si na zpáteční cestě vlakem říkali, kde kdo byl a co by si chtěl ještě příště vyzkoušet. Jinak se nám ale na Spojích velmi líbilo a těšíme se na další návštěvu.

Jaroslav Kořený

Čas přání

Přeji Naší Republice, aby její občané dostávali dobré vzdělání, které jim umožní poznávat nejen dobu minulou, ale i vyznat se v dějích současných. Pak si přestaneme idealizovat dobu první republiky a výhradně zatracovat dobu republiky druhé, dobu okupace i komunistický pokus o lepší zítřky. Lidé musí žít v době, do které se narodili. Dějiny přináší dobré i zlé a je na každém z nás, čemu pomáhá a čemu se brání.

Černobílé vidění života demokratické společnosti se projevuje i v tom, že většinový názor odsuzuje politiku jako věc nemravnou a politikům nasazuje psí hlavu. Tím si ještě zhoršujeme šanci na šťastný a spokojený život, protože se vzdáváme práva a šance ovlivňovat věci veřejné a nahráváme těm politikům, kteří chtějí koncentrovat politickou moc ve svých rukách a rozhodovat o nás bez nás.

Proto se znalostí dějin přeji naší stoleté, ale i té mladší pětadvacetileté republice, abychom politiku nechápali jen jako boj o moc. Dobrý politik slouží své zemi a umí vyvažovat rozdílné zájmy občanů. S ohledem na názorové menšiny se stará jako dobrý hospodář o obec, město, kraj i stát, aby je ještě v lepším stavu předal našim dětem. Pak si znovu začneme vážit těch, kteří toto umění ovládají a budeme jim hrdě a bez obav svěřovat vládu v demokratických volbách.

Jedna z pozoruhodných myšlenek prezidenta Masaryka zní: „Tož demokracii bychom už měli, teď ještě nějaké ty demokraty.“ Velikost národa a státu netvoří vnější státní symboly, vnitřní organizace státu, ani délka trvání státního útvaru. Velikost národa je souhrnem kvalit každého příslušníka národa, každého občana státu. Vědci, podnikatelé, umělci i sportovci, kteří u nás i ve světě vyniknou v čestném zápolení, nás mohou inspirovat, ale nemohou za nás založit rodiny, mít děti a vychovat je, být dobrými sousedy, starat se o slabší, zkrátka udělat tu každodenní obyčejnou práci ve prospěch svého národa a státu. V demokracii záleží na každém jednotlivci. Každý má svou hodnotu, každý má svůj hlas!

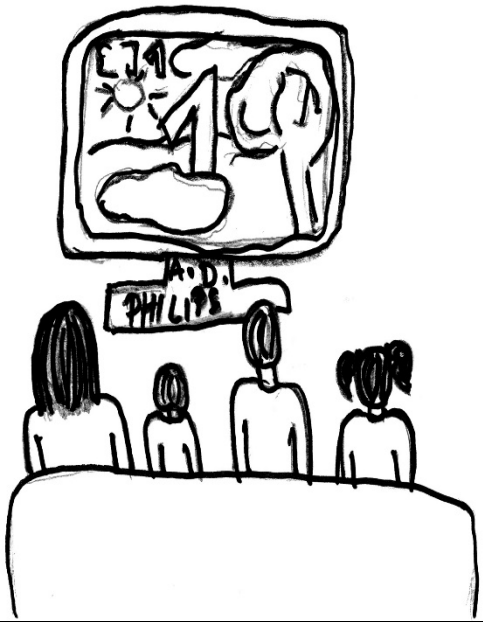
Jiří Honza

Typy diváka

I sloh nás může bavit. Stačí jen zapojit svoji fantazii, smíchat ji se svými krátkými životními zkušenostmi, jazykovými znalostmi a trochou humoru. Pak i výklad se stává zajímavým a poutavým čtením.

To, jaký je člověk typ televizního diváka, ovlivňuje řada faktorů. Patří mezi ně například to, na co se člověk právě dívá, jaký měl den anebo jakou má zrovna náladu. Nemusíme být proto jen jedním vyhraněným typem, ale den co den se můžeme proměňovat. Když totiž člověk přijde domů po dni, kdy pracoval a snažil se, co to šlo, tak televizi většinou zapne a do prvních pěti minut spí. Také to platí přesně naopak, pokud člověk nic za den neudělá a večer si pustí televizi, bude mít dost energie na to, aby se do rána na televizi díval. Mezi základní typy diváků patří Ospalec. Zapíná televizi, aby mohl spát. Dalším typem je Uřvanec. Jelikož mu žena zakázala jít s přáteli do hospody na pivo, kde by se díval na fotbal, musí to zvládnout doma a sám. Patří sem dále Skupina Ořvanců. To je totéž, jen v skupinovém podání. Přírodovědec je čtvrtým typem televizního diváka. Většinou se dívá na naučné programy o zvířatech a přírodě. Kliďasové se přišli podívat na svůj oblíbený pořad, aniž by měli potřebu něco zničit. Sami můžete vytvořit nový typ televizního diváka, čímž se zapíšete do celkem bezvýznamné historie TV diváků. Ovšem den co den určitě vznikají nové a nové typy.

Diváci se dělí buď podle toho, na jaké pořady se dívají, nebo podle toho, jak se u televize chovají. Mezi

základní druhy patří sangviničtí, melancholičtí, flegmatičtí a choleričtí diváci. Ti poslední se hned u všeho naštvou. Například když je nějaká televizní soutěž a někdo odpoví špatně, tak cholerici hned zuří. Tito diváci se nejčastěji koukají právě na televizní soutěže. Dále diváci flegmatičtí. Dívají se na všechno. V podstatě je jim jedno, co sledují. U této skupiny jde jen o to, že se na něco dívají. Melancholičtí diváci všechno prožívají. Když se dívají na kriminálky a detektivky, tak ve všem vidí jen smutek. Nehledí moc na celé vyšetřování. A nakonec sangviničtí diváci. Ti si všechny pořady užívají a na všem vidí pozitiva. Také se nad problémy rádi zamýšlí. Vyhledávají komedie a pořady, kde se něco děje. Ovšem lidé nikdy nepatří jen do jedné skupiny. Najdete je minimálně ve dvou.

Už od začátku, co byla televize vynalezena, měla hodně svých diváků. Prvním druhem jsou Vybíraví diváci. To jsme někdy všichni. Přece jen známe ten pocit, když v televizi není, na co bychom se podívali, a tak projíždíme kanály a potom stejně nic nenajdeme. Takových lidí je stále čím dál tím víc, protože v televizi není často na co se koukat. Dalším typem je Přepínač. Drží ovladač v ruce a nepustí ho, ani kdyby usnul. Přepne vám film zrovna v nejlepším. Když ho požádáte, aby už konečně něco našel, začne přepínat ještě víc. Mezi Požitkáře patří ti, kteří sedí u televize jako v kině. Ládují se popcornem nebo brambůrkami, do toho nějaký ten sycený nápoj a celý film nahlas chroupají, mlaskají a srkají. Dalším typem je Seriálový maniak, pro kterého je hlavní postava jako člen rodiny, ví o ní vše. Každý někam patříme a další typy se rodí.

Jakub Smetana,

Jana Bartoňová,

Tomáš Hronek

Já a moje já

Do naší základní školy na začátku října opět zavítala se svým preventivním programem paní lektorka Alena Paroubková. Přivítali jsme se jako staří známí a program mohl začít. Povídali jsme si o našem psychickém dospívání, o tom, jak se v době puberty psychicky měníme, jaký dopad má dospívání na naše pocity, myšlenky a názory. Díky různým testům osobnosti jsme se například dozvěděli, jak nás vnímají ostatní, co si o nás myslí.

Říkali jsme si, že dospívání zvládá každý z nás jinak. U někoho je to jako na horské dráze. Někdo pubertu zvládá v klidu a u dalšího to ani nepoznáte. Připomněli jsme si, že lidé v našem věku rádi riskují. Hledají dobrodružství a zkouší nové a zajímavé věci. Patří sem i tetování a piercingy. Bohužel můžeme těchto experimentů v dalším životě litovat, ale i tak to zkusíme. Měli bychom ale přemýšlet, než něco uděláme, protože pak už to nemůžeme vzít zpátky. Také často měníme nálady a hádáme se s rodiči. Většina z nás pokyvovala hlavami.

Zaujalo mě, že když jsme mluvili o tom, kdo to má v životě těžší, jestli muži nebo ženy, tak ani paní lektorka nedokázala jasně odpovědět. Moc se mi líbilo, že jsme mluvili o situacích, které já právě teď prožívám, a slyšela jsem spoustu nápadů, jak je řešit nebo jak se s nimi lépe vyrovnat.

Dnešní projekt nám měl pomoct v tom, abychom sami sebe lépe poznali. Bylo dobré vyslechnout si rady od někoho zkušeného. Poučila jsem se, spousty informací jsem si zopakovala, a dokonce jsem se mnohdy i pobavila. Budu se těšit na další preventivní program s paní lektorkou.

Dospívající z osmé třídy

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: *Jiří Honza*
REDAKČNÍ RADA: *Miroslava Honzová*
OBÁLKA: *Jiří Honza*
ILUSTRACE: *Anežka Doudová, Tereza Holubová*

TISK*: tiskárna* **ABC CHOTOVINY**